

Overeenkomst betreffende de opnemng van de Internationale Populierencommissie in het kader van de F.A.O., op 20 november 1959 te Rome gesloten

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE
ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal
ontvangen: 11 oktober 1961.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 10 november 1961.

's-Gravenhage, 11 oktober 1961.

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestreng hiernevens de tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 20 november 1959 te Rome gesloten Overeenkomst betreffende de opnemng van de Internationale Populierencommissie in het kader van de F.A.O. (*Trb.* 1961, 97).¹⁾

Een toelichtende nota bij deze Overeenkomst gelieve U Hoogedelgestreng hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de Overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.

Toelichtende nota

Sinds 1947 bestaat de Internationale Populieren Commissie (I.P.C.) als intergouvernementele organisatie, opgericht onder auspiciën van de Voedsel- en Landbouworganisatie der Verenigde Naties (F.A.O.). Het doel der commissie, welke statuten in 1948 door de F.A.O. zijn goedgekeurd, is de internationale samenwerking te bevorderen ten aanzien van wetenschappelijke, technische en economische vraagstukken betreffende de teelt van de populier.

Nederland behoorde tot de landen, die in 1947 het initiatief namen tot het in leven roepen van deze commissie. De populier is voor ons land een belangrijke boomsoort, die zowel uit een economisch oogpunt als landschappelijk grote waarde heeft. Met 20 pct. van de totale houtproductie staat de populier in ons land op de tweede plaats.

De populier komt vooral in de gematigde klimaatszone in vele soorten en variëteiten voor. Voor het kweken van populieren met goede groei en met hout van goede kwaliteit is uitwisseling van gegevens en materiaal noodzakelijk.

Hetzelfde geldt voor de wilg, waarvan het onderzoek nog slechts in een beginstadium is.

Internationaal gezien heeft het lidmaatschap van de Internationale Populieren Commissie, mede door de verplichte vorming van nationale commissies, geleid tot een samenwerking van praktisch alle landen in de wereld, die populieren en wilgenhout produceren. Voor Nederland is daarbij vooral van belang de gematigde zone, dus midden- en noordelijk Europa en Noord-Amerika.

Uit dit contact is een intensieve samenwerking voortgekomen ter verbetering van de soorten, alsook een doelbewuste teelt en de uitwisseling van wetenschappelijke en praktische resultaten en van materiaal voor onderzoek en praktische toepassing. Hierdoor is een produktieverhoging van deze houtsoorten, die veelal buiten het eigenlijke bosverband worden geplant, reeds een feit geworden.

Lid van de Internationale Populieren Commissie zijn van de aanvang af Nederland, België, Frankrijk, Italië, het Ver-

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

enigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland. In de volgende jaren zijn ook Argentinië, de Bondsrepubliek Duitsland, Egypte, Griekenland, Irak, Iran, Japan, Joegoslavië, Libanon, Oostenrijk, Pakistan, Spanje, Syrië en Turkije lid geworden.

Voor het lidmaatschap van de commissie wordt geen contributie geheven. In het secretariaat wordt voorzien door de F.A.O., die daarvan ook de kosten draagt. De kosten voor het bijwonen van vergaderingen worden gedragen door het land, waaruit de deelnemers afkomstig zijn. Wanneer de commissie of het uitvoerend comité op een andere plaats bijeenkomt dan de zetel der commissie, worden alle ten aanzien van deze zittingen gedane extra-uitgaven door de ontvangende Regering gedragen. Voor Nederland bestaan derhalve de kosten van het lidmaatschap uit de reis- en verblijfskosten van de deelnemers aan de bijeenkomsten.

Daarnaast kunnen enige kosten ontstaan, wanneer bepaalde bijeenkomsten in Nederland worden gehouden en ons land als gastheer optreedt. Dit komt vanzelfsprekend slechts een enkele maal voor.

Bij de resolutie nr. 47/57 werd door de negende conferentie van de F.A.O. de wenselijkheid uitgesproken, iedere dubbelzinnigheid in de rechtspositie van organisaties, die onder auspiciën van de F.A.O. werken, te vermijden. Daartoe bepaalt de resolutie, dat organisaties, die gebruik maken van de secretariaatsdiensten van de F.A.O., op bepaalde wijzen dienen te worden opgezet. Aangetekend zij, dat de meeste organisaties of commissies, waarop de resolutie betrekking heeft, van regionale aard zijn, waarbij het Koninkrijk der Nederlanden, met uitzondering van de onderhavige commissie en het Latijns-Amerikaans Bosbouwinstituut (*Trb.* 1960, 164), geen belang heeft.

De resolutie noemt drie mogelijkheden: ofwel aan de betreffende organisatie een autonome status te geven, ofwel haar overeenkomstige artikel VI van de Constitutie van de F.A.O. het karakter van een F.A.O.-commissie te doen ver-

krijgen, ofwel haar overeenkomstige artikel XIV van de Constitutie een semi-autonome status te verlenen met eigen statuten, goedgekeurd door de conferentie van de F.A.O.

In aanmerking nemend de historische ontwikkeling en de feitelijke positie van de Internationale Populieren Commissie, gaf de meerderheid van de leden der I.P.C., waaronder Nederland, er de voorkeur aan, de activiteiten van de commissie voort te zetten onder artikel XIV van de Constitutie.

Artikel XIV regelt de wijze, waarop de conferentie of de raad van de F.A.O. overeenkomsten ter aanvaarding aan de Lid-Staten kunnen voorleggen, maar houdt geen bepaling in over de rechtspositie van de betreffende organisatie. Resolutie nr. 47/57 nu heeft ten doel, dat die rechtspositie in een overeenkomst onder artikel XIV wordt vastgelegd. Daartoe is de huidige overeenkomst opgesteld (artikel 2), en wel door het Permanent Uitvoerend Comité van de commissie, in samenwerking met de F.A.O. Zij werd door de tiende zitting van de I.P.C., behoudens enkele kleine wijzigingen, met eenstemmigheid goedgekeurd. Daarna werd de tekst door de tiende conferentie van de F.A.O. bij resolutie nr. 61/59 goedgekeurd ter voorlegging aan de Lid-Staten.

De populier en de wilg zijn noch voor Suriname en de Nederlandse Antillen, noch voor Nederlands Nieuw-Guinea van betekenis. In verband hiermede zal, wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Landbouw en Visserij,

V. G. M. MARIJNEN.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.